

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Zhoufové a přísedících Zlaty Hočkové a Jiřího Janečka v hlavním líčení konaném dne 29. ledna 2021 v Liberci

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] [příjmení], trvale bytem [adresa obžalovaného], toho času ve výkonu vazby ve Vazební věznici Liberec

je vinen, že

1)

dne 6. 9. 2020 v přesně nezjištěné době kolem 17:00 hodin v [obec], v ulici [ulice], požadoval po nezletilém [celé jméno poškozeného], narozeném [datum], aby mu blíže nespécifickým způsobem pomohl, přičemž se nezletilého zeptal, zda by mu mohl udělat radost, čímž měl na mysli, aby ho nezletilý sexuálně uspokojil, a za tímto účelem lákal nezletilého do přilehlého lesíku, avšak nezletilý se obával, že by mu neznámý muž mohl něco udělat, tak z místa utekl,

2)

dne 6. 9. 2020 v přesně nezjištěné době kolem 18:00 hodin, v [obec], v lesíku poblíž ulice [ulice], za účelem svého sexuálního uspokojení, oslovil nezletilou [celé jméno poškozené], narozenou [datum], které se nejprve dotazoval, zda jde správně na Technickou univerzitu, a když mu to nezletilá potvrdila, řekl jí, že má jít za ním, že jí něco ukáže, a když mu nezletilá ze strachu vyhověla, obviněný si rozepnul kalhoty, stáhl si je dolů, poté si stáhl i spodní prádlo, před nezletilou obnažil své přirození a nezletilá řekla, „at' mu ho chytne“, čímž myslel svůj penis, a když nezletilá váhala, vzal její ruku a položil ji na svůj penis, přičemž nezletilá říkala, že to má vydržet, protože "za chvíli to bude", a přes oblečení jí mačkal přirození, v pokračování tohoto jednání

obviněnému zabránila [celé jméno svědka], [datum narození], která na něho zakřičela, čehož se zalekl a z místa utekl,

tedy

ad 1) - 2)

dílem se dopustil se jednání pro společnost škodlivého, které bezprostředně směřovalo k pohlavnímu zneužití dítěte mladšího patnácti let jiným způsobem než souloží, v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo, dílem jiným způsobem než souloží pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let.

Tím spáchal

ad 1) - 2)

zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání osmnácti /18/ měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá ochranné léčení sexuologické v ambulantní formě.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené [celé jméno poškozené], narozené [datum] nemajetkovou újmou ve výši 50.000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená [celé jméno poškozené], [datum narození] odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený [celé jméno poškozeného], [datum narození] odkazuje se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na obžalovaného byla státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Liberci podána obžaloba pro skutek uvedený ve výroku tohoto rozsudku. Skutkový stav byl prokázán v hlavním líčení.

2. Obžalovaný se v hlavním líčení k jednání, které mu bylo kladeno za vinu, částečně doznal, učinil skutečnosti uvedené ve výrokové části podané obžaloby nespornými, když rozporoval toliko úmysl pohlavně zneužít poškozeného uvedeného ve skutku ad 1). Ke své motivaci uvedl to, že

3. Za nesporné skutečnosti uvedené v podané obžalobě označil i intervenující státní zástupce.

4. V souladu s § 102 odst. 2 trestního řádu byly čteny protokoly o výslechu svědků – nezletilých [celé jméno poškozené] a [celé jméno poškozeného].

5. [celé jméno poškozené] uvedla, že asi před 2 týdny v neděli šla ke kamarádce, vzala to zkratkou přes lesík. V tom lesíku je potůček, přes který je dřevěná kláda. Tu kládu přešla a ze zatačky přišel nějaký pán, díval se na ni, ona se na něho také dívala. Potom se jí zeptal, jestli jde dobře na technickou univerzitu. Odpověděla mu, že jde dobře. Chtěla odejít, ale ten pán se na ni pořád díval, tak se na něho také dívala. Potom jí řekl, že má jít za ním, že jí něco ukáže. Nenapadlo jí, že by se mu měla vyhnout. Ten pán chtěl, aby mu sáhla sem (při výslechu ukázala na panence mezi nohy). On si nejdříve sundal kalhoty, ty stáhnul asi tak do půli stehů, pak si stáhnul i spodní prádlo – trenýrky. Viděla jeho, „pindíka“. Nejdříve mu na něj sahat nechtěla, ale on jí vzal ruku a

přiložil na toho, „pindíka“. Bála se, že kdyby to neudělala, že by jí mohl něco udělat. Přitom jí nic neříkal. Nechtěl, aby mu pomáhala se svlékáním, svlékl se sám. Když se ho dotýkala, ruku jí nedržel, říkal něco v tom smyslu, že je mu to příjemné. Nechtěl, po ní, aby tou rukou hýbala, jen ho držela na jednom místě, ale celá se třepala, protože se bála. Bála se, že kdyby začala utíkat, tak by jí dohonil a něco jí udělat. Bála se i křičet, že by jí třeba zakryl pusou. Ten muž se jí také dotýkal, dotýkal se jí přes oblečení mezi nohama, na, „pipině“. Nijak jí nesvlékal, nesnažil se jí dostat pod oblečení. Na, „pipině“ se jí dotýkal asi 30 vteřin, „pipinu“ jí přitom mačkal, nebolelo to. U toho nic neříkal, ani se jí na nic neptal. Na konci tam byla paní, která na něho zakřičela, ať vypadne, a on utekl. Potom už šli domů. K popisu muže uvedla, že na sobě měl tmavší mikinu s kapucí a s kapsou. V kapse měl hnědou plastovou lahev od piva, myslí, že to byl Kozel, láhev byla prázdná. Měl také delší vousy tmavě hnědé. Vlasy měl pod kapucí. Věk odhaduje kolem 30 let, předtím ho nikdy neviděla.

6. [celé jméno poškozeného] vypověděl, že v neděli to bude 14 dní, co si hrál venku s klukama střilečku. Potom za ním přišel ten pán a ptal se ho, jestli mu s něčím nepomůže. Ten pán mu ani nestihl říct, co chce, a on mu řekl, že má zakázáno s ním někam jít. On mu pak řekl, že půjdou jen tady kousek, ale on s ním nikam jít nechtěl, tak utekl. Pak to tam řekl klukům, oni se nejdříve šli podívat, jestli ho neuvidí, ale neviděli, tak šli za panem [příjmení], řekli mu, co se stalo, a on jim pomohl ho hledat. Sousedi od pana [příjmení] pak zavolali policii. Přesně neví, kam měl s tím mužem jít, ale myslí, že chtěl, aby s ním šel do lesa. Myslí, že po něm něco chtěl, ale to neví, to už utekl. Utekl proto, že by mu mohl třeba něco udělat. Co přesně, neví. Na začátku se toho muže nebál, jak řekl, že půjdou jen kousek, tak už se ho bál. Hrozivě nepůsobil. K popisu muže uvedl, že měl hnědou mikinu s kapucí, také měl bradku, vlasy neviděl, bylo mu kolem 30 let. Předtím toho muže neviděl. Ten muž se ho nesnažil nijak zadržet, ani slovně, ani jej nechytal, např. za ruku, k žádnému kontaktu nedošlo. Ten muž měl u sebe hnědou PET lahev s pivem.

7. Se souhlasem stran soud podle § 211 odst. 1 tr. řádu soud přečetl část výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení], která popsala mimo jiné psychický stav poškozené [celé jméno poškozené] bezprostředně po činu. Uvedla zejména, že když vstoupila do lesíka, zahlédla obžalovaného mezi stromy. Popošla kousek blíže a viděla, jak masturbuje. Když poodstoupila, viděla tam holčičku, která stála čelem před mužem a byla úplně strnulá. Ruku měla nataženou k tomu muži do rozkroku a on ji za tu ruku držel. Poté začala křičet a rozběhla se k nim, muž se lekl a začal utíkat. Svědkyně se zastavila u té holčičky, nejdříve na ni křičela a vyhubovala ji, zda nemohla křičet nebo utíkat, ale viděla, že je v šoku, tak ji objala. Potom ji odvedla domů. Dívku s mužem viděla ze vzdálenosti kolem 10 m, holčička se nebránila, byla úplně v šoku.

8. Dále byl vyslechnut Doc. MUDr. Jaroslav Zvěřina, CSc., znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie, který plně odkázal na písemné vyhotovení znaleckého posudku, zpracovaného spolu s Prof. PhDr. Petrem Weissem, Ph. D. DSc, znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, klinická psychologie, sexuologie dospělých i dětí a mládeže, z něhož se podává, že obžalovaný netrpěl a netrpí žádnou duševní poruchou v pravém slova smyslu, trpí však poruchou sexuální preference (parafilií, sexuální deviací), a to pedofilii. Zjištěná sexuální preference snižovala jeho ovládací schopnosti v době činu měrou podstatnou, nebyly však vymizelé. Schopnost rozpoznat protiprávnost svého jednání nebyla u obžalovaného v předmětné době nijak narušena. Dále znalci uvedli, že pobyt obžalovaného na svobodě a jeho zjištěná parafilie ho činí bez léčby z psychiatrického hlediska nebezpečným. Poté znalec k dotazům soudu doplnil, že v předmětné době, kdy byl obžalovaný pod vlivem deviace a bylo jeho jednání za účelem dosažení sexuálního uspokojení, kdy ta naléhavost je obsedantně kompulzivní. Výsledek toho je, že on sám řekne, že neví, co ho to napadlo. To je ten niterný pocit, který ta parafilie umí. Je to naléhavá potřeba, to udělat. Ti lidé tomu nedokáží zabránit a cítí se tím hodně motivováni a to je známka té sexuální patologie.

9. V hlavním líčení byly dále čteny listinné důkazy k nárokům poškozených, a to uplatnění nároku a návrh zmocněnce, a k osobě obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života a fakticky tak

k možné nápravě obžalovaného, a to zprávy o pověsti obžalovaného a opis jeho rejstříku přestupků a rejstříku trestů.

10. Ohledně osoby obžalovaného měl soud k dispozici opis z evidence přestupků a z Rejstříku trestů, z nichž bylo zjištěno, že obžalovaný nebyl v minulosti nikterak soudně ani přestupkově trestán.

11. Na základě shora uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že v hlavním líčení provedené důkazy jednoznačně prokazují, že obžalovaný se dopustil stíhaného jednání způsobem popsáním v obžalobě, a vylučují, že by k němu mohlo dojít jinak nebo že by je mohl spáchat někdo jiný. Obžalovaný se k projednávaným skutkům částečně doznal a učinil nespornými skutečnosti uvedené v obžalobě, když popíral toliko svůj úmysl pohlavně zneužít nezletilého [celé jméno poškozeného]. Za nesporné označila uvedené skutečnosti taktéž intervenující státní zástupkyně. Doznání obžalovaného je dokreslováno zejména výpovědí poškozených. Co se týče subjektivní stránky, vycházel soud zejména z provedeného znaleckého posudku, ze kterého je zřejmá jeho sexuální deviace, a to pedofilie, kdy znalec uvedl, že naléhavost k jednání za účelem dosažení sexuálního uspokojení je obsedantně kompulsivní, takovíto lidé jí nedokáží zabránit, cítí se tím hodně motivováni, přičemž však znalci ve znaleckém posudku uvedli, že ač ovládací schopnosti v době činu byly sníženy měrou podstatnou, nebyly vymizelé. Ve spojení s výpovědí obžalovaného, který u obou skutků na přímý dotaz tvrdil, že nevěděl, proč jednotlivé děti oslovil (a to ani poškozenou [celé jméno poškozené], u které svůj čin doznal), což tedy konvenuje vyjádření znalce, že, „on sám řekne, že neví, co ho to napadlo“ však má soud za to, že shodný úmysl zde lze dovodit, a to i z velmi blízké časové souvislosti mezi jednotlivými útoky, které od sebe dělí maximálně jedna hodina, kdy poškozené děti obžalovaný oslovil náhodně, protože se vyskytli v jeho dosahu, neplánoval to. Mezi provedenými důkazy tak nebyly zjištěny žádné rozpory, skutkový stav, který byl provedeným dokazováním zjištěn, je tedy zcela konzistentní.

12. Stran právní kvalifikace jednání obžalovaného dospěl soud k těmto závěrům. Tím, že obžalovaný předmětný den nejprve oslovil nezletilého [celé jméno poškozeného], aby mu udělal radost, čímž měl na mysli své sexuální uspokojení, kdy však nezletilý z místa utekl, a následně oslovil nezletilou [celé jméno poškozené], kterou vyzval, že má jít za ním, že jí něco ukáže, a když mu nezletilá ze strachu vyhověla, rozepnul si kalhoty, stáhl si je dolů, poté si stáhl i spodní prádlo, před nezletilou obnažil své přirození a nezletilý řekl, „ať mu ho chytne“, čímž myslel svůj penis, a když nezletilá váhala, vzal její ruku a položil ji na svůj penis, přičemž nezletilý říkal, že to má vydržet, protože "za chvíli to bude", a přes oblečení jí mačkal přirození, a to obě přestože si musel být vědom, že se jedná o osoby mladší 15 let, naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, částečně dokonaného, částečně ve fázi pokusu. Objektem zločinu pohlavního zneužití je ochrana lidské důstojnosti v sexuální oblasti a v tomto případě rovněž ochrana mravního a tělesného vývoje dítěte. Vzhledem ke skutečnosti, že obžalovaný věděl, že jsou poškození mladší patnácti let, a přesto se na nich (pokusil) sexuálně ukájet, nejednal v jiném než přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

13. Pakliže zmocněnec poškozených navrhol posoudit jednání obžalovaného vůči poškozené [celé jméno poškozené] v intencích § 185 odst. 1, odst. 2, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku (...donutil poškozenou k pohlavnímu styku zneužívaje její bezbrannosti), a to zejména s odkazem na věk poškozené, soud v souladu s judikaturou Nejvyššího soudu ČR dospěl k závěru, že tato právní kvalifikace jednání obžalovaného není přílehavá. Zločinu znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jiného násilím nebo pohrůzkou násilí nebo pohrůzkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku, nebo kdo k takovému činu zneužije jeho bezbrannosti a čin spáchá na dítěti mladším patnácti let. Pohlavním stykem je jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať stejného či odlišného pohlaví. Jde o široký pojem, který zahrnuje jednání vyvolaná pohlavním pudem, jejichž podstatou je fyzický kontakt s druhou osobou, tj. dotyk, který směřuje k ukojení sexuálního nutkání. Pohlavní styk při tomto základním

vymezení zahrnuje širokou škálu činností jako např. soulož a jiné pohlavní styky provedené způsobem srovnatelným se souloží, tj. zejména orální pohlavní styk, anální pohlavní styk, zasouvání prstů nebo jiných předmětů do ženského pohlavního ústrojí, zejména pokud napodobují pohyby pohlavního údu ve vagíně ženy, event. jiné způsoby srovnatelného použití předmětů sloužících jako náhražky mužských či ženských pohlavních orgánů, ale obecně do pohlavního styku patří i vsunování pohlavního údu muže mezi prsa ženy, osahávání genitálií ženy nebo muže, prsou ženy, sání prsních bradavek, tzv. erotické masáže, které pachatel provádí druhé osobě nebo ona jemu apod. (více k tomu srovnej např. TR NS 68/2010- 1312). Takto vymezené jednání směřuje k pohlavnímu uspokojení pachatele, ale nezáleží na tom, zda k němu v konkrétním případě skutečně dojde. Za násilí se ve smyslu § 185 odst. 1 alinea 1 podle soudní praxe považuje použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání nebo zamezení vážně míněného odporu znásilňované osoby a dosažení pohlavního styku proti její vůli. Za bezbrannost se ve smyslu § 185 považuje takový stav oběti, ve kterém není vzhledem k okolnostem schopna projevit svou vůli, pokud jde o pohlavní styk s pachatelem, popř. ve kterém není schopna klást odpor jeho jednání (R 43/1994). V případě této skutkové podstaty je pojem bezbrannosti chápán v jejím nejširším smyslu. Jednak se může jednat o bezbrannost, která předpokládá celkovou odevzdanost se pachateli bez jakýchkoli známek projevu vlastní vůle či schopnosti na požadavky obviněného jakkoli reagovat. Jedná se zde o takový stav bezbrannosti, kdy se oběť nachází v situaci, již sama nevnímá, a tudíž není schopna jakéhokoli vlastního úsudku, a tedy ani jakkoli ovlivnit jednání pachatele. V takovém stavu se nachází člověk, který je např. v bezvědomí, v mdlobách nebo v silném obluzení alkoholem, při němž zcela nevnímá situaci kolem sebe (srov. B 5/1979-24), v hypnotickém spánku, v umělém spánku nebo hlubokém spánku (srov. R 36/1979), pod vlivem drog, které ho zcela zbavily vlády nad sebou samým, anebo v obdobném stavu způsobeném chorobou apod. Jde o stav, v němž si oběť vůbec neuvědomuje, co se s ní děje, a proto ani nemůže hodnotit situaci, ve které u ní dochází k pohlavnímu styku s pachatelem (srov. přiměřeně B 5/1979-24). Tuto bezbrannost lze označit za celkovou či absolutní. Ve stavu bezbrannosti se však nacházejí i osoby, které sice vnímají okolní svět, avšak jejich duševní a rozumové schopnosti nejsou na takové úrovni nebo takového stavu, aby si ve své mysli dokázaly situaci, v níž se nacházejí, dostatečně přiléhavě ze všech souvislostí vyhodnotit a přiměřeně, logicky a účinně na ni reagovat. Taktomu obvykle bývá např. u osob trpících duševní chorobou, pro niž nechápou význam pachatelova jednání, anebo u dětí či osob mentálně zaostalých, které nemají dostatečné znalosti a zkušenosti, aby byly schopny posoudit význam odporu proti vynucovanému pohlavnímu styku (srov. přiměřeně R 17/1982, s. 123) apod. V takových případech bezbrannosti se jedná o psychickou bezbrannost, v důsledku níž oběť často nechápe, co se po ní požaduje, resp. co je smyslem jednání pachatele, nebo není způsobilá vůbec domyslet a vyhodnotit důsledky takového jednání atd. Za bezbrannost se však nepovažuje stav poškozené osoby, která je sice nezletilá, ale natolik fyzicky a duševně vyspělá, že je schopna pochopit jednání pachatele a svůj případný nesouhlas s tímto jednáním dát dostatečně zřetelně najevo (R 43/1994). (více k tomu srov. [příjmení], P. a kol., Trestní zákoník, Komentář, 2. vydání, Praha: C. H. Beck, 2012, s. 1834 - 1849, případně usnesení Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 8 Tdo 1053/2011 aj.)

14. Pakliže tedy obžalovaný zasáhl svým jednáním do pohlavní integrity poškozené [celé jméno poškozené], nikoliv však za využití její bezbrannosti, kdy její nezletilost nelze bez dalšího vykládat jako její bezbrannost, nelze jeho jednání subsumovat pod § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku.

15. Při úvaze o druhu a výši trestu postupoval soud podle ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku a přihlédl ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem podle § 41 a § 42 trestního zákoníku. Za projednávaný zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku může soud jeho pachateli uložit trest odnětí svobody v rozmezí 1 až 8 let. Obžalovanému polehčuje, že se ke spáchání projednávaného skutku částečně doznal. Co se týče povahy a závažnosti trestného činu, vzal soud v potaz rovněž skutečnost, že i dle vyjádření znalce

obžalovaný po svém vyšetření získal na svou deviaci náhled a projevil zájem se léčit, na druhou stranu se jednalo o dva útoky vůči dvěma nezletilým, kdy zejména poškozená [celé jméno poškozené] byla bezprostředně po činu značně otřesena, a je třeba dát obžalovanému nekompromisně najevo, že takovéto jednání je nežádoucí, není správné a je třeba nést následky. S ohledem na vše shora uvedené soud při úvaze o druhu trestu dospěl k závěru, že u obžalovaného nelze než ukládat nepodmíněný trest odnětí svobody. Pokud jde o výměru trestu, uložil soud obžalovanému trest odnětí svobody ve výši 18 měsíců, tedy při spodní hranici zákonné trestní sazby. Takovýto trest je pak dle soudu trestem adekvátním a dostatečným, který zároveň dává obžalovanému dostatečný prostor k tomu, aby se poučil, zamyslel nad svými hodnotami a v budoucnu se již dalšího protiprávního chování více nedopouštěl.

16. Pro výkon trestu zařadil soud obžalovaného podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou, neboť pro jiné zařazení nebyly splněny zákonné podmínky.

17. S ohledem na charakter trestné činnosti, osobu obžalovaného, povahu jeho poruchy, léčebné možnosti a závěry znalce dále soud uložil obžalovanému ochranné sexuologické léčení v ambulantní formě.

18. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu nemajetkové újmy řádně a včas připojili prostřednictvím svého zmocněnce oba nezletilí poškození, soud se tedy musel zabývat i otázkou náhrady nemajetkové újmy, kdy při posuzování přiznání výše náhrady vycházel z provedených důkazů za současného přihlídnutí k jednotlivým vyčíslením škody a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu zpravidla v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3 trestního řádu), nestanoví-li tento zákon jinak. Podle § 43 odst. 3 trestního řádu je poškozený oprávněn také navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit v penězích škodu nebo nemajetkovou újmu, jež byla poškozenému trestným činem způsobena. Za nemajetkovou újmu se považuje příkoří, které se projevuje jinde než na majetku (např. v osobní sféře). Nepřímo však může mít i majetkové důsledky. Podle druhu práv, do nichž bylo zasaženo, může obecně jít o nemajetkovou újmu všeobecně osobnostní, spotřebitelskou, soutěžní, uměleckou, vědeckou atd., přičemž není ani vyloučen souběh více druhů nemajetkové újmy v různých sférách a právních vztazích. (k tomu viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19.6.2013, sp. zn. 8Tdo 46/2013). Je třeba si uvědomit, že byt' jde v případě práva na náhradu nemajetkové újmy v penězích podle § 2951 odst. 2 NObčZ o satisfakci v oblasti nemateriálních osobnostních práv, jeho vyjádření peněžním ekvivalentem způsobuje, že jde o osobnostní právo majetkové povahy (viz rozsudek velkého senátu občanskoprávního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 12.11.2008, sp. zn. 31Cdo 3161/2008). Navíc podle § 2971 NObčZ platí, že odůvodňují-li to zvláštní okolnosti, za nichž škůdce způsobil újmu protiprávním činem, zejména porušil-li z hrubé nedbalosti důležitou právní povinnost, anebo způsobil-li újmu úmyslně z touhy ničit, ublížit nebo z jiné pohnutky zvláště zavrženíhodné, nahradí škůdce též nemajetkovou újmu každému, kdo způsobenou újmu důvodně pocítuje jako osobní neštěstí, které nelze jinak odčinit. Podle § 2957 NObčZ pak způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohružky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost nebo v důsledek diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavou hrozba nebo jiná příčina vyvolala. Újma uvedeného charakteru může vzniknout poškozenému především v případě trestných činů, jejichž znakem (následkem, resp. účinkem) není škoda na majetku, ale újma na jiných právech.

19. V řízení bylo prokázáno, že poškozená [celé jméno poškozené] se do trestního řízení se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy řádně a včas připojila, když uplatňovala nárok na částku 100.000 Kč. Soud má za prokázané, že újma poškozené byla způsobena v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného. V posuzovaném případě nemajetkové újmy soud přihlédl k tomu, že v době skutku bylo nezletilé toliko devět let, a tímto skutkem byl její sexuální život nedobrovolně a násilně odstartován, přičemž zjevně není postačující morální zadostiučinění. Výše přiznané náhrady nemajetkové újmy byla v tomto případě odvozována od návrhu poškozené, avšak byla na základě úvahy soudu částečně pokráčena, když soud dospěl k závěru, že prodělané utrpení a následné psychické útrapy lze alespoň částečně sanovat částkou ve výši 50.000 Kč, kteroužto soud jako náhradu nemajetkové újmy poškozené [celé jméno poškozené] přirčnul. Soud tedy při určování výše náhrady nemajetkové újmy přihlédl ke skutečnosti, že obžalovaný svým jednáním způsobil poškozené psychické problémy formující její následný pohled na sexualitu a pohlavní život a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. Naproti tomu co se týče zbývajících částky uplatněné poškozenou [celé jméno poškozené], nepovažoval soud důkazy provedené v adhezním řízení za dostatečné, resp. má za to, že k posouzení, zda byla způsobená újma poškozené [celé jméno poškozené] v nárokované výši, je třeba provést ještě další dokazování. Z těchto důvodů pak soud odkázal poškozenou [celé jméno poškozené] se zbytkem jejího nároku na náhradu nemajetkové újmy na občanskoprávní řízení v intencích § 229 odst. 2 tr. řádu

20. Co se týče poškozeného [celé jméno poškozeného], zde soud postupoval podle § 229 odst. 1 tr. řádu, kdy neshledal jeho újmu za natolik průkaznou, kdy její další prokazování by převýšilo rozsah adhezního řízení, tudíž postupoval tak, že poškozeného s jeho nárokem na náhradu nemajetkové újmy odkázal zcela na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, prostřednictvím okresního soudu v Liberci, písemně, ve trojím vyhotovení, pokud se strany práva na odvolání již nevzdaly. V téže lhůtě, nebo ve lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka Liberec. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Liberec 29. ledna 2021

JUDr. Lenka Zhouřová
soudkyně